5 שאלה לדוגמה לבחינת הגמר

בהתאם לסעיף 76 לחוק הפרשנות (להלן: "החוק"), כאשר מועד מסוים נקבע בחוק לפי ימים, לא יובאו בחשבון לצורך חישוב המועד ימים שבהם בתי המשפט סגורים. בהתאם לסעיף 8/13 לחוק בתי המשפט (להלן: "חוק בתי המשפט"), בתי המשפט סגורים בימי שישי החל משעה 13:00 ובימי שבת. 1/1/14 - ב היה יום רביעי. לפיכך, בהתאם לסעיף 76 לחוק, המועד האחרון להגשת כתב התביעה היה יום שישי (ולא יום חמישי) שכן יום חמישי היה יום שבתון בבתי המשפט (סעיף 76 לחוק).

לפי סעיף 4 לחוק, כאשר מועד נקבע בחוק, בתקנות או בהחלטת בית משפט, ניתן להאריכו בהתקיים שני תנאים מצטברים: (1) קיומה של "סיבה מיוחדת שלא היתה בשליטת הבעל דין"; (2) הגשת הבקשה לפני תום המועד. בענייננו, התנאים מתקיימים, שכן המשיבה הגישה את בקשתה לפני תום המועד, ומחלת הילד מהווה סיבה מיוחדת שלא היתה בשליטתה. לפיכך, בקשת המשיבה להארכת המועד להגשת כתב ההגנה תתקבל.

לפי סעיף 48(א)(1) לחוק, בית המשפט רשאי לפסוק פיצויים ללא הוכחת נזק בסכום שלא יעלה על 121 אלף ש"ח. בית המשפט קבע כי "אין ספק שהתובע סבל נזק כלשהו", אך לא מצא לנכון לפסוק פיצוי בגובה 25% מהסכום המרבי, שכן "הנזק שנגרם לתובע אינו מן החמור שבמקרים". בהתחשב בכך שהתאונה אירעה ב-7/11/2001 ובכך שהתובע נפצע בגפו בלבד, נראה כי הפיצוי שנפסק (35% מהסכום המרבי) הולם את נסיבות המקרה.

אין ספק שהתובע סבל נזק כלשהו", אך לא מצא לנכון לפסוק פיצוי בגובה 25% מהסכום המרבי", אין ספק שהתובע סבל נזק כלשהו, אך לא מצא לנכון לפסוק פיצוי בגובה 25% מהסכום המרבי – מדוע, לדעתך, בחר בית המשפט שלא לפסוק פיצוי בגובה 25%?

בהתאם לסעיף 1 לחוק, בית משפט רשאי לדון בתובענה שהוגשה לאחר המועד הקבוע בחוק, אם שוכנע כי קיימת סיבה מיוחדת שלא היתה בשליטת התובע שמנעה ממנו להגיש את תובענתו במועד. בהתאם לסעיף 2 לחוק, בית המשפט רשאי לדחות תובענה שהוגשה לאחר המועד הקבוע בחוק, אם שוכנע כי הנתבע נפגע מהגשת התובענה באיחור:

1. הנתבע נפגע מהגשת התובענה באיחור – <u>הנתבע נפגע מהגשת התובענה באיחור משום שלא יכול היה לדעת</u>

אם בשנת מכירת נכס המקרקעין למוכר לא היו הכנסות, או שהיו לו הכנסות נמוכות, כך ששיעור המס לגביהן נמוך משיעור מס השבח (שחושב) יתכן והוא יוכל להקטין את נטל מס השבח הן באמצעות שימוש במדרגות המס הנמוכות והן באמצעות ניצול נקודות הזיכוי שלא נוצלו על ידו. בנוסף, אם למוכר מלאו 60 שנים, למרות שהמכירה היא הכנסה הונית הוא יהנה משיעורי המס החלים על הכנסה מ"יגיעה אישית", משמע – חישוב המס לגביו יתחיל ממדרגת המס בשיעור של 10%.

2. פריסה של השבח על פני מספר שנים –

החוק מאפשר לפרוס את השבח שנצמח לתקופה של עד 4 שנים (כולל שנת המכירה), או תקופת ההחזקה בנכס, הקצרה מביניהם. בצורה זו, מוכר שלא היו לו הכנסות בשנות הפריסה יכול ליהנות מניצול נקודות זיכוי שלא נוצלו על ידו, וכאמור, בסעיף 1 לעיל, אם מלאו לו 60 שנים יוכל ליהנות גם משיעורי מס החלים על הכנסה מ"יגיעה אישית".

3. פיצול השבח –

בני זוג המוכרים נכס מקרקעין בגינו נצמח שבח החייב במס, יכולים לבקש לפצל את השבח ביניהם. פיצול השבח גורם לכך שכל אחד מבני הזוג ממוסה על פי חלקו, וכך במקרה ששני בני הזוג, או לפחות אחד

מהם, בעלי הכנסות נמוכות, יוכלו לנצל את מדרגות המס הנמוכות ואת נקודות הזיכוי שלא נוצלו על ידי מי מהם.

4. קיזוז הפסד הון –

שבח הינו מקרה פרטי של רווח הון, ולכן – אם בוצעה מכירה של נכס מקרקעין ונוצר בגינה שבח, ומצד שני למוכר התהווה הפסד הון, למשל: ממכירת ני"ע בבורסה, או ממכירת נכס הון אחר, הוא יכול לבקש לקזז את השבח מאותו הפסד הון שהתהווה לו. באמצעות פעולת קיזוז זו הוא מפחית את השבח וכך מפחית את חבות מס השבח.

5. קיזוז הפסד עסקי –

בהתאם להוראות פקודת מס הכנסה הפסד עסקי שוטף ניתן לקיזוז כנגד כל מקור הכנסה, לרבות שבח. לכן, אם בשנת מכירת נכס המקרקעין התהווה הפסד עסקי שוטף, ניתן יהיה לקזז מהשבח ובכך להפחית את חבות מס השבח.

סיכום, ניתוח ויישום

1. אפשר וכדאי (עד כמה שניתן) לתכנן את מועד מכירת נכס המקרקעין.
2. כפי שניתן להיווכח, האפשרויות שנסקרו לעיל מחייבות הגשת דו"ח שנתי למס הכנסה (לשנת המכירה, או יותר), דבר המצריך בחינה מדויקת ומדוקדקת שמא התועלת שהיא החיסכון בחבות מס השבח תהיה קטנה מהחובות שעלולים לצוץ למס הכנסה בעת הגשת הדוח השנתי.
3. ראוי לבחון כל מקרה לגופו ולבדוק עבורו את המתווה הטוב ביותר שעשוי לחסוך במס השבח.
4. כתמיד, סוף מעשה במחשבה תחילה, כיועץ ו/או כמלווה העסקאות, אני סוקר בפני הלקוחות את מיגוון האפשרויות, כדי שהם יוכלו לקבל החלטות מושכלות.